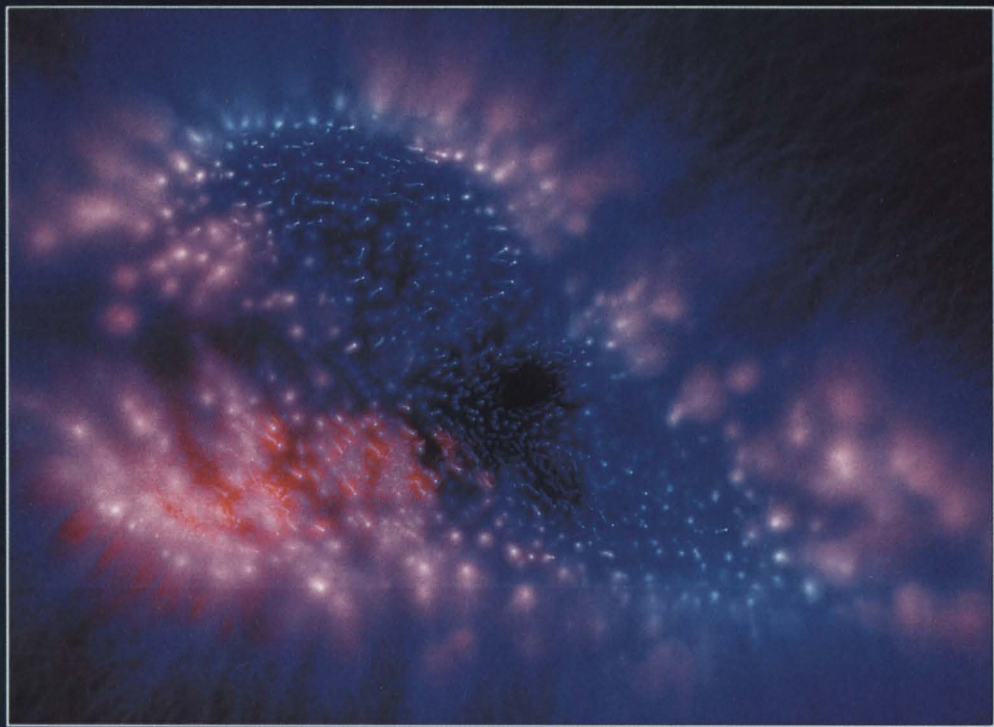

UFO

INFORMATION

3-1988
UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 4 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.-31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-17 17 90

Övriga medarbetare:
Sören Andersson, Ronny Thunér,
Håkan Gustafsson och Kristina Finér.

Redaktionens besöksadress:
Danmarksgatan 4B
Linköping
Tel. 013-17 17 90

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro: 483 64 25-1

UFO-Information kostar 100:- helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär – det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE
för översättning av engelska, franska
och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med
UFO-intresserade som kan hjälpa till
att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid)
eller skriv till, UFO-Information,
Box 9109, 580 09 Linköping.

UFO-INFORMATION utkommer oregelbundet
med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt
arbete med tidskriften är oavlönat.

Missa inte
UFO-Information's
pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

483 64 25-1

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

UFO I ÖST

Vi svenskar har ett ytterst skeptiskt sinnelag när det gäller UFO-fenomen. Detta kunde konstateras när jag besökte Japan i juli månad. 50% av befolkningen, dvs. ca: 60 miljoner japaner tror allvarligt på att vi besöks av kulturer från främmande världar eller dimensioner. Om detta grundar sig i djupt religiösa former eller bara vanligt folkvett, vet jag inte. Men om man börjar diskutera UFO-fenomen med en japan så blir han eller hon intresserad och allvarlig. Massmedia spelar en stor roll i den japanska UFO-mentaliteten och i TV visas med jämna mellanrum UFO-fall som är aktuella. Givetvis har den kommersiella utformningen ett finger med i spelet men om man kan sälla agnarna från vetet så hittar man en mängd bra och väl genomarbetade UFO-fall. Vi hoppas vi kan publicera någon eller några av dessa i kommande nummer. Vi håller kontakten öppen med detta spännande land. På tal om intressanta utländska rapporter så har vi i detta nummer en utförlig artikel om den australianska familjen Knowles nu världsberömda äventyr. Se sidan sex.

Vi närmar oss 20 år som UFO-tidskrift. Det är inte illa. 1989 fyller UFO-Information 20 år och vi skall givetvis sammanställa ett jubileumsnummer liknande det vi gav ut vid 10 års jubileet. Det blir en hel del andra intressanta nyheter också. Mer om det i nästa nummer. Nu till innehållet i detta nummer.

Innehållsförteckning nr 3 1988

Ledare	Sid. 3
Färskt astronomirapporter från Sovjet	Sid. 4
Mundrabilla händelsen	Sid. 6
Mystiska ljus stal ström	Sid. 16
Finns det parallella universa?	Sid. 18
Nära att ryckas upp av Flygande Tefat	Sid. 24
UFO-Alf	Sid. 25
En otrolig närbild	Sid. 26
Karta	Sid. 31

Vgl

Färiska astronomirapporter från Sovjetunionen

1. VETENSKAPSMAN PÅSTÅR SIG HA UPP- TÄCKT "TECKEN PÅ LIV" FRÅN FYRA DVÄRGSTJÄRNOR I VÅR GALAX.

Moskva - EFE Spanska Nyhetsbyrå. Koncentrationerna av radiovågor - till skillnad från "kosmiskt brus" - runt fyra dvärgstjärnor som ligger i vår Galax kan vara ett tecken på utomjordiskt liv som befinner sig på en hög teknisk nivå.

Alexei Arjipov vid Ukrainas Institut för Radioastronomi knutet till Sovjets Vetenskapsakademi, försäkrar att han lokaliserat olika radiosignaler som svävar omkring i Kosmos och har tolkat dessa som signaler från en eller annan intelligens.

"Radiosignalerna, vilka varierar från 100 megahertz till 1.000 megahertz, är mycket olika det kosmiska bakgrundsbruset och min teori är att vi har upptäckt en annan civilisations industricentrum. Ett samhälle som befinner sig på en hög intelligensnivå."

Enligt avancerade studier finns det ca 600 miljoner planeter i vår Galax, Vintergatan, vilka skulle kunna besitta de förhållanden som är nödvändiga för att hysa liv och på omkring 530.000 av dessa kan livet vara intelligent och ha utvecklat någon form av teknologi.

Alla dessa siffror härstammar från studier som gjorts av ett stort antal experter i olika länder.

Denna upptäckt och lokaliseringen av de fyra dvärgstjärnorna av den sovjetiske vetenskapsmannen är tydligen det första beviset som kan bekräfta de teoretiska studier som bedrivits om liv utanför Jorden.

Några teorier, som har sitt stöd i den amerikanske kemisten Stanley Millers tidiga verk, gör gällande att uppkomsten av liv är en vanlig företeelse på planeter som är likartade under sin tillblivelseperiod och vars sammansättningar består av vatten, ammoniak, metan och väte.

Miller undersökte konsekvenserna av att blanda dessa fyra grundbeståndsdelar hos planeter som håller på att bildas i en steril behållare, bestrålade den med ultraviolett ljus som en ersättare för solen och ledde en elektrisk laddning genom den. En vecka senare resulterade detta i uppkomsten av komplexa molekyler, bland annat glycin och alanin, de enklaste av de aminosyror som förekommer i proteiner.

Här i Sovjetunionen diskuterar man möjligheten av utomjordiskt liv med stor försiktighet, eftersom alla kommunikationsmedel i detta land tillhör staten och som en konsekvens av detta försöker undvika varje form av sensationalism.

Denna rapport om upptäckten av kosmiska radiovågor av den sovjetiske astronomen utsändes av den officiella nyhetsbyrån IASS, och trots att de utlämnade rapporten utan kommentarer, så lät de antyda att upptäckten är av stort värde och öppnar en ny väg i utforskningen av rymden. De sovjetiska myndigheterna har emellertid ej angivit det exakta läget för dessa fyra dvärgstjärnor som kanske hyser intelligent liv och detta har väckt nyfikenheten hos många experter i andra länder, vilka nu har inlett ett intensivt sökande efter dessa fyra stjärnor.

Föregående artikel har hämtats ur den spanska dagstidningen **LA VANGUARDIA** (Barcelona) av den 1 maj 1987.

2. "RYSSAR GENOMSÖKER RYMDEN I SÖKANDET EFTER INTELLIGENT LIV"

En artikel under denna rubrik i dagstidningen **THE TIMES** (London) av den 8 september 1987 citerar den sovjetiske astronomen Nikolai Kardashev, vice ordförande i Sovjets Institut för Rymdforskning, där han nyligen sagt att han är optimistisk inför möjligheten att hitta tecken på utomjordiska civilisationer "mot slutet av det 20:de århundradet".

Den sovjetiska nyhetsbyrån APN fortsätter med att säga att akademiledamoten Vitaly Ginzburg, en ledande teoretiker i fysik, delar Kardashevs åsikter. Båda säger att misslyckandet hittills berott på att våra astronomer varit osäkra på vilka områden av himlen de borde koncentrera sina ansträngningar på, samt även varit osäkra på vilka radiofrekvenser som eventuella främmande varelser kanske utnyttjar sig av. Ginzburg förutsätter att varje utomjordisk civilisation skulle använda sig av 1,7 millimeter-bandet. Denna åsikt grundar sig på det arbete som gjordes av amerikanska vetenskapsmän för över 20 år sedan då de upptäckte "kvardröjande strålning" som innehöll information om utvecklingen av Universum efter **BIG BANG**, varvid de fann att de kraftigaste signaler som kom in låg just på 1,7 millimeter-bandet. Dessutom skulle denna speciella våglängd av allt att döma vara idealisk för kommunikation över väldiga avstånd på grund av den nästan totala avsaknaden av annan sänd-

ning.

På ett enda år nyligen registrerade enligt uppgift ryssarna nästan 20.000 nya källor för infraröd utstrålning med en av sina spårings-satelliter. Av dessa kom den starkaste strålningen från stjärnbilden Skytten (Sagittarius) på södra stjärnhimlen. Artikel i **TIMES** säger att ryssarna drog slutsatsen att denna "kanske kommer från en artificiell kropp".

Under tiden koncentrerar sig en annan grupp sovjetiska astronomer vid det Astrofysiska Specialobservatoriet i de Kaukasiska Bergen, under ledning av Viktor Shvartsman, på en annan forskningslinje - nämligen **optiska signaler** - där de använder sig av **lasrar**.

I ett "unik experiment", säger den sovjetiska rapporten, avsöker denna grupp Universum efter artificiella lasersignaler, där de använder sig av sexmetersspegeln till det optiska BTA-6-teleskopet, vilket är världens största. Detta teleskop, kopplat till en flerkanalig **Analyzer of Mono-Second Variations in Brightness (MANIA)** kan upptäcka varje förändring i ljusstyrkan hos en kosmisk källa förutsatt att denna varar i minst en miljondel av en sekund. Kaukasus-gruppen koncentrerar sin uppmärksamhet till stjärnor av samma kategori som vår egen sol.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.33, NO.2
(JUNE QUARTER, 1988)

Översättning:
T. Sören Andersson

Mundrabilla-Händelsen

DATUM: 20 JANUARI 1988

TIDPUNKT: TIDIGT PÅ MORGONEN, UN-
GEFÄR KL 04.00 VÄSTAUSSTRALISK TID

LÄGE: 40 KM VÄSTER OM MUNDRABILLA
PÅ EYRE HIGHWAY I VÄSTAUSSTRALIEN
(THE BASIN).

VARAKTIGHET: 90 MINUTER

Inledning

Harry Griesberg, MUFON:s samordnare för kontinenten Australien samt Nya Zeeland arkiverade följande preliminära rapport som sammanställdes den 4 februari av Keith Basterfield (UFO Research South Australia och UFO Research Australia) och Ray Brooke (UFO Research South Australia) och mottogs av MUFON i Seguin den 17 februari 1988. Tidigt på morgonen den 20 januari 1988 rapporterades ett flertal bilister som färdades på huvudvägen mellan Perth, Västra Australien och Adelaide, Sydastralien vara inblandade i en incident.

Denna rapport har sammanställts från en personlig intervju med huvudvittnena, familjen Knowles, undersökningen av deras fordon och från den omfattande mediatäckning som gavs fallet, i synnerhet inspelade videointervjuer som sändes i TV. Det mesta materialet har alltså utgått från ursprungskällan.

Det kommer att dröja ett bra tag innan någon detaljerad rapport kan sammanställas, då vi varit tvungna att arbeta i vad som endast kan beskrivas som en "media-cirkus". (Bill Chalker beskrev det som "checkbook journalism" i ett telefonsamtal med Walt Andrus.) Ray Brooke samlade på sig nästan etthundra förfrågningar från massmedia både inom och utom

landet under de första 48 timmarna efter att historien blivit känd. Medlemmar i undersökningsteamet i detta fall har varit Keith Basterfield, Ray Brooke, Steve Bolton, Vladimir och Pony Godic i Adelaide; Garry Little i Melbourne och Joan Johnston i Perth.

Läge

Händelsen inträffade på en sträcka av den asfalterade huvudvägen mellan Perth och Adelaide. Mellan orterna Madura och Eucla, Västra Australien är området hos lokalbefolkningen mer känt under namnet The Basin och det är här som episoden skulle ha utspelat sig. (Se karta). Det är en enslig vägsträcka med Stora Australiska Bukten (oceanen) åt söder (50 km) och en bergkedja i norr.

Händelsen

Som vi till dags dato pusslat ihop bitarna var händelseförloppet följande: Fyra fordon var inblandade. Tre färdades mot öst i riktning mot Eucla och två andra var på väg västerut i riktning mot Perth. Dessa fordon var utspridda längs en minst 10-15 km lång sträcka och färdades ej i någon tät konvoj i någon riktning.

Fordon nr 1 drog en husvagn, vars förare nästan kolliderade med familjen Knowles bil när föraren Sean Knowles gjorde en undanmanöver för att undvika en närkontakt med "föremålet" på landsvägen. Föraren i det mötande fordonet har till dags dato ej identifierats och faktum är att denna person tydligen förbisätts av massmedia. Enligt Seans vittnesmål borde denna förare ha sett föremålet

DRAWING BY
KNOWLES
FAMILY
GIVEN TO
POLICE

RO'D SURFEE

OBJECT
WHITE LIGHT
with shape
in centre
a yellow
light
about 3 feet
wide. No
estimation
of length

på nära håll.

Fordon nr 2 var en lastbil som kördes av en (för oss) okänd person som tydligen var den förste att underrätta polisen i Eucla om incidenten. Vad vi kan förstå lämnade denne person en redogörelse till polisen, men i detta stadium vägrar polisen att lämna ut namnet. Även om detaljerna är skissartade, verkar det som om polisen i Eucla kontaktade polisen i Ceduna och underrättade dessa om att en bil hade setts förföljas av ett ljus. Ceduna-polisen höll sedan utkik efter och stoppade Knowles bil, varvid de intervjuade dem.

Fordon nr 3 var en lastbil som kördes av en Mr Graham Henley, 57, en transportarbetare från Forest Hill, Victoria, som var den första person att tala med familjen när bägge bilarna stannade vid ett landsvägshotell i Mundrabilla. Han uppgav att familjemedlemmarna var fullständigt "skräckslagna" och be-

fann sig i ett chocktillstånd när han träffade dem. Även hundarna satt och kurade i framsätet på bilen. Mr Henley sade att "han kände efter på moderns hand där hon påstod att hon hade rört vid tingesten och den var kall, inte fuktig och klibbig utan kall som marmor."

Mr Henley sade att han kört över Nullarbor-slätten i 31 år och under den tiden hade många långtradarchaufförer sett mystiska ljus sväva över vägsträckan mellan Madura och Eucla, det område som kallas The Basin. Tidigt på onsdagens morgon, den 20 januari 1988, hade han kört genom området med Knowles bil ca 10 till 15 km bakom sig och en annan lastbil som kördes av en vän som kallades "Porky" ytterligare längre bak. Han sade att han i sin backspegel sett ett klart vitt ljus som svävade ovanför bilstrålkastarna. "Det svävade över The Basin på en lång raksträcka ...bara fladdrade in och ut mellan

träden," sade han. "Jag höll just på att tala med Porky i radion men så fort jag fick syn på det där ljuset så blev allt dött." Mr Henley sade, att efter att gömt sig bland buskar-na sprang familjen ut till vägen för att stoppa Porky, men denne ignore-rade dem på grund av faran att stan-na för främlingar ute i The Outback.

När han träffade familjen i Mun-drabilla sade han att "hela bilen luktade bakelit eller som om en säk-ring hade gått... Något slags sot täckte hela bilen och det fanns fyra bucklor som om bilen lyfts upp av en magnet." Mr Henley sade att han kol-lat slitytan på det punkterade däck-
ket och undersökt bilens undersida, men det fanns inget som tydde på att den slirat av vägen. "Jag kan inte förklara det, men allt jag vet är att jag såg fyra mycket uppskrämda personer kl 04.45 på onsdagsmorgo-nen," sade han.

I en senare intervju, då askan på bilen av någon förklarades som dam-met från överhettade bromsar, svara-de Mr Henley med orden: "Jag kände på det sotiga materialet på bilens tak och det var inte bromsdamm. Jag har varit med på många biltävlingar och jag vet hur bromsdamm ser ut. Detta material var ett fint, kisel-liknande material. Det var som pul-veriserat glas; det kändes otroligt att vidröra det. Bromsdamm fastnar endast på hjulen, inte på taket, och bromsarna var inte ens varma." (Både MUFON och FUFOR har erbjudit finan-ciell hjälp till att analysera askan eller dammet i både Australien och Förenta Staterna hos olika laborato-rier för att fastställa dess inne-håll.)

Paul Norman och John Auchetti fick

tillfälle att undersöka bilen den 1 februari 1988. Mr Norman sade att "han fann flera egendomligheter som håller på att analyseras av utbildat yrkesfolk."

Fordon nr 4 var en blå Ford Tel-star av 1984 års modell och innehöll familjen Knowles från Perth, huvud-vittnena i fallet; Mrs Faye Knowles, i 40-årsåldern, samt söner Sean, 21, Patrick, 24, och Wayne, 18, vil-ka färdades från Perth, Västaustra-lien till Melbourne, Victoria för en helgsemester.

Fordon nr 5 var en långtradare som kördes av en transportarbetare som vi nu känner namnet på, John De Jong (smeknamn "Porky"). Detta fordon be-fann sig på ett okänt avstånd bakom familjen Knowles bil. Beroende på antalet inblandade fordon samt att vissa förare ej kunnat identifie-rats så kommer det att ta sin tid innan vi kommer att kunna intervjua alla personligen.

Huvudvittnena

Mrs Faye Knowles och hennes söner intervjuades av Keith Basterfield och Ray Brooke under en tre timmar lång video-inspelning i Channel 7:s studios i Adelaide, Victoria den 21 januari 1988. (Keith tilläts ej an-vända sin bandspelare eftersom ett kontrakt undertecknats av familjen Knowles med Channel 7 för exklusiva rättigheter för tre månader, vilket nämnades i Bill Chalkers telefonsam-tal med MUFON).

Vid en plats väster om Mundrabil-la såg föraren, Sean, något som han först tog för att vara en lastbils strålkastare närma sig från öster, tydligen på vägen. Medan det närmade sig tog det ett litet skutt varpå

det försvann. Det blev synligt igen och fortsatte att närma sig deras fordon. Sean kommenterade att det såg ut som ett "rymdskepp". Det blev ljusstarkare och större. De fortsat-te att köra mot det då det försvann.

I nästa stund befann det sig ba-kom dem. Sean accelererade bilen i ett försök att köra ifrån det. Plötsligt befann det sig framför bi-len igen. Någon gång under färden utförde Sean en U-sväng på landsväg-gen och färdades västerut en stund, sedan åter en U-sväng för att åter-upptaga den ursprungliga färden ös-terut. Det är oklart om detta var ett försök att gäcka eller följa ef-ter ljuset.

Vid ett annat tillfälle kommente-rade Sean att ljuset sågs nära deras fordon på landsvägen och att de svängde över i den andra filen för att undvika det och nästan kollide-rade med ett mötande fordon (fordon nr 1; bilen med husvagn).

Det exakta händelseförloppet från denna stund är mycket rörigt, men här följer emellertid en beskrivning av några av de händelser som inträ-fade:

Däcket på högra bakhjulet explode-rade medan de körde i hög fart. Sean sade att de körde i en hastighet av 200 km i timmen när föremålet jagade dem.

Sean bromsade bilen och stannade efter punkteringen. Mrs Knowles sade att hon satt i baksätet bakom föra-ren, närmast vägens centrum. (Det är ju vänstertrafik i Australien). Hon uppgav att hon vevade ned sidorutan och placerade sin högra hand på bil-taket. Hon drog tillbaka den igen efter att ha känt att det fanns nå-got slags material på taket. Omedel-

bart kändes baksidan av handen varm i några sekunder, men känslan avtog efter hand.

Ett "gråsvart dis" kom in i bilen när familjen vevade ned rutorna.

Ljudet hos deras röster ändrades i tonläge och talet verkade bli lång-sammare.

De trodde att föremålet hade lan-dat på taket till deras Ford Tel-star. När de utfrågades på denna punkt, sade de att de inte såg något sticka ut framtill, baktill eller över sidorna på taket sett inifrån bilen.

Ett brummande ljud hördes.

Sean var medvetslös under en okänd tidsperiod.

De blev alla hysteriska och skrek och grät. Mrs Knowles sade att hon trodde att de skulle dö.

De trodde att bilen lyftes från vägbanan. Men när var och en utfrå-gades om de tittade ut genom rutor-na och verkligen såg att bilen be-fann sig ovanför marken, svarade de emellertid att detta ej var fallet.

De uppgav att när fordonet släpp-tes till marken så exploderade däck-
ket.

Deras två hundar blev "som toki-ga".

En lukt som av "döda kroppar" spred sig i luften.

Det bör understrykas att det exak-ta händelseförloppet ännu ej erhål-lits av familjen.

Efter en viss tidsperiod stannade Sean bilen. De tog sig alla snabbt ur bilen och gömde sig bland buskar-na som växte vid vägkanten. De rap-porterade att ljuset/föremålet stan-nade kvar i närheten av deras bil och sedan avlägsnade sig. Ungefär 15 minuter senare återvände de till bi-

Familjen Knowles ... Patrick, Wayne, Faye och Sean

len och skiftade snabbt hjul. (Polisen hittade deras domkraft som fortfarande fanns kvar på platsen under deras undersökning.) Från denna plats (som ligger ungefär 40 km väster om Mundrabilla), körde de till Mundrabilla Motor Hotel i Västaustralien.

Teamets undersökning

Historien nådde undersökningsteamet omkring kl 14.30, onsdagen den 20 januari, ca tio timmar efter att händelsen inträffat. Ceduna-polisen ringde upp Ray Brooke medan familjen Knowles befann sig på polisstationen. Man gjorde upp planer för familjen att fortsätta till Adelaide där de skulle intervjuas, samt även förberedelser för att inspektera bilen i syfte att dokumentera de fysiska bevisen. Ceduna-polisen informerade oss (utredarna) att de hade

skaffat skriftliga redogörelser och ett prov på det svarta dammet för analys. (Överkonstapel Jim Furnell och överkonstapel Fred Longley vid Ceduna-polisen intervjuade vittnena och arkiverade sin rapport. Överkonstapel Longley sade att Mrs Knowles och hennes söner var påtagligt utmattade när de klev in på polisstationen vid lunchtid den 20 januari.)

Familjen tillbringade natten på Eyre Highway Motel i Wudina, 350 km nordväst om Adelaide. (Bilen togs i förvar i Wudinna.) Undersökningsteamet från UFOR(SA) kunde inget göra förrän familjen och fordonet anlände till Adelaide.

Sedan läckte historien ut till massmedia. Familjen hejdades under färden och övertalades att skriva under ett exklusivt kontrakt med Channel 7 TV. Det såg i detta stadium ut som om "checkbook journal-

ism" hade segrat över vetenskaplig utvärdering.

Torsdagen den 21 januari, efter förhandlingar med TV-bolaget, kunde Mr Basterfield och Mr Brooke tillbringa tre timmar i Adelaides Channel 7:s studio, där familjen Knowles utsattes för omfattande intervjuer. Mellan de video-bandade intervjuerna lyckades Keith och Ray ha informella samtal med alla medlemmar i familjen. Ingen formell ingående intervju var möjlig under dessa förhållanden. De var i stånd att bekräfta familjens grundberättelse som den har relaterats i denna artikel.

Familjen var bekymrad och trött i detta läge och sade åt de två forskarna att de ville avsluta alla telefonsintervjuerna. Familjen Knowles verkade enligt Keith och Ray vara helt vanliga människor som försökte ta itu med något slags traumatisk episod. Antydningarna om en bluff var minimala. När TV-intervjuerna avslutats försökte forskarna få till stånd en egen formell djupgående intervju. Familjen vägrade emellertid och gav sig iväg till hemlig ort, tydligen i enlighet med kontraktet med Channel 7. Dagen därpå åkte de till Melbourne, 800 km bort.

Eftersom stationen hade gömt undan fordonet och familjen Knowles inte var anträffbar för ytterligare intervjuer, tvingades Keith och Ray att se tiden an. De lämnade Channel 7:s personal upplysningar om hur dessa skulle handha undersökningen av fordonet innan de lämnade lokalerna.

Undersökningen av bilen

Familjen Knowles fordon, en blå Ford AR Telstar GL av 1984 års mo-

dell, framhjulsdreven, automatväxel, sedan, registreringsnummer 7GD-560 gjordes tillgänglig för Ray Brooke och Keith Basterfield av Channel 7 den 2 februari, efter att den hade fraktats med långtradare från Wudinna, Sydaustralien. Den inspekterades av teamet från UFOR(SA)/UFOR(A).

Detta fordon befann sig i allmänt gott skick. Det fanns inga omedelbara tecken på skada när det först granskades, med undantag av en spräckt förarspegel. (Sean upplyste teamet om att de hade kolliderat med en känguru vid ett tillfälle under färden. Det är ej känt vilken skada som uppstod som ett resultat av denna kollision med djuret.) Chassit var i ytterst gott skick med tanke på åldern. Motorn var relativt ren och det fanns inga plåtbucklor. (Stenscott på dörrarna). Vägmatören visade på 102.414 km.

Däcken

Alla fem däcken var slanglösa Dunlop Grand Prix steel-belted radials, typ P185/75 SR 14. Tre av däcken var "förstagångs"-däck, medan det högra bak (detta ersatte det som hade exploderat) var helregummerat. Det trasiga däckets hittades i kofferten på bilen. Det trasiga däckets hade spruckit längs en linje där stålbandet slutar och börjar löpa uppför däckets sida i ett cirkelmönster. Slitbanan var god, kanske hälften av dess livslängd kvar, samt något sliten på utsidan.

Taket

På ett avstånd av några meter var det svårt att se de fyra rapporterade bucklorna i taket. På nära håll var det möjligt att lokalisera fyra

små grunda fördjupningar. Det var inga skrapmärken och lacken var fortfarande intakt. Det fanns ingen plåtskada i mitten av taket. Det fanns inget bagageräck. (Två resväskor hade varit fastsurrade på taket innan incidenten, men rapporterades saknade efter episoden.)

Det elektriska

Familjen rapporterade ej några effekter på motor, ljus eller klocka vid tiden för händelsen. Forskarna kollade sidoljus, strålkastare, sväng- och stoppindikatorer, vindrutetorkare, interiörbelysning, kofertljus, radio och digitalklocka. Allt visade sig fungera. När man testade de röda bromsljusen, fann man att det högra ej fungerade. Batteriet innehöll sex celler (12,6 volt) och var i gott skick. Vätskenivån var som den skulle.

Motorn är en bensindriven, fyrcylinders motor på 2,0 liter. Hastighetsmätare, vägmätare, bränslemätare och temperaturmätare fungerade. Bilen kördes en kort sträcka av forskarna för att bekräfta ovanstående information.

Den var försedd med en liten radio av märket **REALISTIC** med AM/FM-mottagning och kassettspelare som befann sig i dåligt fysiskt skick, med spruckna knappar och dubbla högtalare. Med antennen fullt utdragen fungerade apparaten ganska hyfsat.

Inre och yttre avsättningar

Det fanns inga tecken på någon svart avsättning inuti eller utanpå bilen med undantag av vad som uppgivits nedan. Fordonet hade färdats från Mundrabilla, Västaustralien till Wudinna, Sydaustralien (flera hundra kilometer) för egen maskin

och transporterades sedan med långtradare från Wudinna till Adelaide (ytterligare några hundra kilometer) innan det granskades. Dagen innan teamets inspektion i Adelaide hade Paul Norman, vice ordförande i Victorian UFO Research Society och John Auchetti dammsugit fordonet i syfte att ta prover. Mr Auchetti berättade för nyhetsmedia att bucklorna i taket inte kunde ha orsakats av att bilen rullat runt, vilket vissa rapporter gjort gällande. Mr Norman avfärdade uppgifterna att en meteorit "attackerade" familjen Knowles bil på Nullarbor-slätten. "De såg den flyga iväg - vilken meteorit gör det?" sade han.

Bilgolvet var täckt av sandpartiklar, gräspartiklar, matrester, tomma dryckesbägare och annat skräp. Det enda undantaget vad gäller svarta avsättningar är följande: På bromssköldarna till de två framhjulen fanns en svart beläggning. Något sådant fanns ej på de två bakhjulen eller på det utbytta hjulet i kofferten. Den var fördelad längs skölden, men hade ej spridit sig till navkapseln och fälgringen, hjulmutterarna eller någon annanstans. Dess spridning tydde på att den härstammade från bromsklossarna på de två framhjulen under kraftig inbromsning, dvs slitna bromsbelägg.

Fysiskt bevis - Preliminära resultat

Ett prov på den svarta avsättning som sades ha funnits på och inuti fordonet omedelbart efter händelsen, analyserades av **AMDEL** (Australian Mineral Development Laboratories) i Adelaide, åt Channel 7. Man antar att detta prov togs den 21 januari

1988.

Den 25 januari uppgav Channel 7 News att: "...analys av det svarta materialet på bilen avslöjar att det mest rör sig om järnoxid som överensstämmer med rester från slitna bromsbelägg." De fortsatte med att säga att den i det närmaste perfekt cirkelrunda skåran i det högra bakdäcket antagligen orsakats av att fordonet åkt på fälgen en betydande sträcka efter punkteringen. Att fordonet skakade och rök kom in i bilen skulle kunna förklaras under dessa förhållanden. En kopia av AMDEL:s rapport har blivit lovad forskarna.

Ett annat prov på den svarta avsättningen togs åt en rättskemist vid **SOUTH AUSTRALIAN POLICE DEPARTMENT** (SAPD) i Ceduna den 20 januari 1988. I samtal med SAPD den 1 februari upplyste dessa om att man ej hade genomfört några tester av deras prov; att provet var ytterst litet och att de sannolikt skulle skicka provet vidare till WAPD i vars polisdistrikt händelsen inträffat. Mr Basterfield och Mr Brooke håller för närvarande på att förhandla med både SAPD och WAPD om att få ta hand om provet.

Det trasiga däcket

Som rapporterats av Channel 7, menade AMDEL att det trasiga däckets skick helt och hållet var i överensstämmelse med en normal däckpunktering vid hög hastighet.

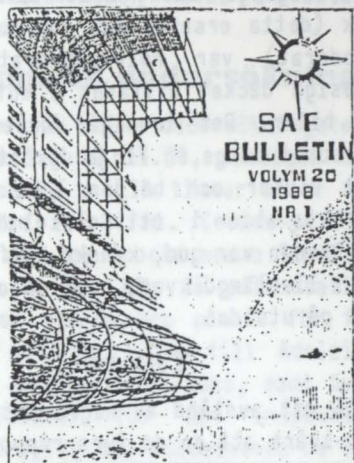
Ytterligare undersökningar

Vi följer olika ledtrådar, vilka omfattar:

Försök att få tag i kopior på uttalanden som gjorts inför polis.

Försök att få till stånd intervju-

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i **SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING**. Innehåller artiklar om astronomi, ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-. Postgiro 475522-9. Beställ provexemplar.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

er med de två långtradarchaufförer som först var på plats.

Eftersträva att dokumentera oberoende observationer av ljus inom samma område.

Invänta en kopia på AMDEL-rapporten.

Förhandla med SAPD och WAPD gällande deras materialprov.

Se fram emot resultaten av Paul Normans tester.

Höra de experter som rapporterades framlägga hypoteser av olika slag som förklaringar till fallet, t.ex. meteoritfall

Till sist

Till dags dato, den 4 februari 1988, anser Ray Brooke och Keith Basterfield att hela händelsen, speciellt familjen Knowles centrala upplevelse fortfarande står öppen för ett flertal tolkningar. De vill understryka att det fysiska beviset inte är lika starkt som massmedia har rapporterat och försiktighet är nödvändig tills man har tillgång till tekniska rapporter.

Anteckningar

Det rapporterades ha varit mörkt vid tiden för händelsen, men det ljusnade mot slutet. Varaktighet: 1½ timme eller 90 minuter.

Det förekommer en del förvirring när det gäller den exakta tidpunkten för händelsen. Den rapporteras ha inletts kl 05.00, men det är oklart om detta var väst- eller sydaustralisk tid. Familjen är också osäker på denna punkt.

Familjen Knowles verkade vara helt vanliga individer som råkat ut för händelser som låg utanför deras kontroll. När Keith och Ray träffade

dem, visade de tecken på trötthet, stress och förvirring.

Vi hoppas kunna framlägga en rapport från besättningarna på tre tonfisktrålare som såg ovanliga ljus, samt från piloten på tonfiskspanningsplanet, vilka oberoende rapporterade en händelse vid samma tidpunkt som familjen Knowles i Stora Australiska Bukten.

Exklusiv telefonintervju

Fastän Channel 7 i Adelaide tecknat ett exklusivt kontrakt med familjen Knowles, vilket gjorde det svårare för Keith Basterfield och Ray Brooke att genomföra en ingående undersökning, ringde Mike Campbell på radiostationen CJOR i Vancouver, British Columbia upp Sean och Patrick Knowles i deras motellrum i Adelaide och intervjuade dem (den 21 januari i Kanada).

I syfte att undvika upprepningar som redan publicerats i huvudartikeln, kommer endast korta uppgifter som lämnats av Sean och Patrick som svar på Mike Campbells frågor att citeras.

Sean Knowles

"Vi såg den här tingesten stå mitt på vägen, så jag frågade alla de andra om den." De sade: "Nej, stör den inte...När vi kom närmare var jag tvungen att köra över på andra sidan av vägen för att komma förbi den. Vi kolliderade nästan med en bil med husvagn som körde i motsatt riktning. Föremålet försvann. Sean beskrev föremålet på landsvägen: "Äggformat, med en rund cirkel i mitten, orangegult till färgen. På sidorna såg det ut som om det hade liksom fågelvingar."

När Sean utfrågades om uppgiften att bilen skulle ha lyfts uppåt, sade han: "Jag kan inte riktigt förklara det. Jag satte foten på bromspedalen för att jag körde i så hög hastighet - kan inte komma ihåg något efter detta - helt borta." Kunde du förnimma en känsla av att lyftas? Sean svarade: "En kraft som var överklig - kändes som om jag var död." När Mike utfrågade honom om däckexplosionen, sade Sean med yttersta svårighet: "Svårt att förklara...(följt av två långa suckar)." Eftersom Sean sagt att han var "helt borta," frågade Mr Campbell om alla fyra personerna hade förlorat medvetandet. Sean kunde inte tala för de andra, eftersom han inte var säker. Han fortsatte med att säga: "Morsan stack ut handen genom rutan - kände något läderaktigt därute."

Mr Campbell frågade som en efterföljd - kan du tro på upplevelsen? På vilken Sean svarade, "Ja, det kan jag - den höll på i 1½ timme." Som svar på frågorna hur länge de befann sig i luften och hur länge föremålet befann sig på biltaket, kunde Sean endast säga: "Jag vet inte för jag var helt borta."

Patrick Knowles

Mike Campbell frågade Sean om Patrick nu kommit ut ur duschen så att han kunde tala med honom. När Patrick kom till telefonen, bad Mike honom berätta för lyssnarna vad som egentligen hände. Patrick relaterade följande: "Jag vevade ned rutan - våra röster blev underliga - damm började komma in i bilen. Efter att stoftet kommit in föll bilen. Det frestade på våra kroppar." Patricks svar på frågan hur länge bilen be-

fann sig ovanför vägbanan var: "Inte säker." När han fick frågan om de upplevde rädsla, sade Patrick: "Rädsla? - Jag var alldeles för förstummad för att egentligen känna någon rädsla. Det var den värsta upplevelsen i mitt liv." När bilen lyftes uppåt, utropade han: "Åh Gud! Oh Boy! Detta kan inte hända! - det var då bilen släpptes."

Mike frågade vad som sedan hände, på vilket Patrick svarade: "Det släppte oss. Vi steg ur bilen och sprang in i buskarna. Vi höll oss gömda i buskarna i 15 till 20 minuter - det var faktiskt där." Vi försökte stoppa några långtradare - märkliga saker sker däruppe." Patrick sade att det endast tog dem tre minuter att skifta hjul. Långtradarchauffören från Perth sade senare att de skakade och såg ut som spöken. Detta utgör de mest väsentliga svaren och kommentarerna som lämnades av de två unga männen till Mike Campbell. De verkade fortfarande "uppskakade" under intervjun.

Liknande incident på Tasmanien

När nyheterna om familjen Knowles upplevelse rapporterades i nyhetsmedia den 21 januari 1988 släppte en fältforskare åt **VICTORIAN UFO RE-SEARCH**, Mr Pat Gildea ut uppgifterna om en incident på Tasmanien som var mycket lik den på Nullarborslätten. Den 14 december uppgav en framstående affärsman från Launceston, Tasmanien att han såg ett färgat, äggformat föremål när han åkte i sin vita Mercedes på en ödslig väg omkring kl 22.30. Han trodde det "klara, vita ljuset" som svävade ovanför honom endast var en helikopter, men när

M

1

gna
och

som
ug,
isk
som
jag
ara
len
sen
de
på
il-

on-
are
ng,
ök.
er.
en
ymd
ata

jag på
at-
ett
ika
ter
ver
ade
ar,
ann

dök
h i
er-

upp
som
ett
vid

En kväll gjorde han sig redo att jaga en kub med blinkande ljus i sin Nissan patrullvagn. Men batteriet var strömlöst. **DET VAR SOM OM LJUSEN HADE ABSORBERAT HANS ELEKTRICITET.** Batteriet var ett tre månader gammalt 'heavy duty' **TRUCKIE** och det var fullständigt strömlöst.

Kvällen därpå," sade Doug, "lystes hela lägerområdet upp av en fyrkant med mycket starkt, vitt ljus och dieselmotorn och generatoren ut-sattes för överbelastning, tappade ström och lägrets starka lampor mat-tades ned till en svag glöd och slocknade. Dieseln, som väger över 20 ton och sitter fästad på en stål-släde, började hoppa upp och ned, med ett dunkande ljud i marken."

Doug fotograferade tre tefatsformade föremål som flög i formation, men bilderna blev guldfärgade. Doug sade: "Han som framkallade filmen sade att detta tydde på att filmen utsatts för extrem hetta och strålning."

på **Blind**

Han sade att öknens djur uppvisade märkliga beteenden gentemot ljusen och de flygande föremålen.

"Jag såg nattskärror, vilka har en otroligt skarp syn, flyga rakt in i sidan på borret och jag stötte på en dövh och blind dingo. Fåglar ramlade ned döda på min stig."

Doug hade med sig en sten som han hade hittat i ett bränt tefatsformat område som han sade var ca 14 m i diameter. Han sade: "Folk på **DEPARTMENT OF PHYSICS** vid **AAIT** (West Australian Institute of Technology) sade att den hade upphettats till 1.400 grader C."

Doug blev inte avskräckt av sitt

elddop, utan är redan rastlös och redo att ge sig ut i "bushen igen".

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.33, NO.2 (JUNE QUARTER, 1988)

Översättning: T. Sören Andersson

Finns det parallella universa?

by Michael D. Swords

J. Allen Hynek fann nöje i att fundera över begreppet "parallella verkligheter" och spekulerade i deras möjliga samband med UFO-fenomenet. Tills nyligen vilade begreppet om en parallell verklighet helt i det ockultas rike, men nu, alltför som fysiken förlänger sin syn i ett försök att omfatta de yttersta frågorna, stryker lätta aningar omkring i den vetenskapliga tankevärlden.

Under det senaste decenniet har parallelluniversum-begreppet framkastats (ibland vagt, ibland öppet) i fysiken på minst sju olika sätt. Syftet med denna uppsats är att i korthet beskriva dessa sju begrepp och fälla kommentarer om deras möjliga tillämplighet på anomalier och UFOlogin.

PARALLELLUNIVERSUM TYP I: Eftersom alla fysiker omhuldar Einsteins ljushastighetsgräns i Universum, så tvingas de till begreppet att det måste finnas några områden som är så avlägsna att ljuset aldrig haft möjlighet att nå dit härifrån och att vi aldrig kan komma dit eller observera. Det finns därför delar av vårt eget rymd-tidcontinuum som är oåtkämligt åtskilda från oss. Detta är separata verkligheter. Detta är en ganska konservativ bild av ett parallellt universum, det får erkännas: en som även Yervant Terzian,

chef på astronomiavdelningen vid Cornell University, sade att han skulle kunna tänka sig när han utfrågades vid ett nyligen hållit vetenskapligt möte.

På grund av att detta slags parallellverklighet fortfarande utgör en del av den precisa rymd-tidstruktur som vår egen del av universum består av, så har den ingen tillämplighet på anomalistik och UFOlogin. För att uttrycka det på ett annat sätt: även om du vill bussa in farkoster och varelser via hyperrymd och på så sätt spräcka Einsteins game, så kan du lika gärna bussa in dem från Tau Ceti eller Alpha Centauri, eftersom vi alla fortfarande **egentligen** är från **samma** universum i denna vision.

PARALLELLUNIVERSUM TYP II: När den store fysikern Paul Dirac ägnade sina tankar åt problemet med verklighetens materiella partikeluppbyggnad, så kom han fram till att det för varje partikel måste finnas en anti-partikel. Detta är naturligtvis en oroande tanke eftersom materia och anti-materia inte umgås så lätt. Men lyckligtvis verkar vi vara nedslusade med materia och anti-materia lyser nästan med sin frånvaro. **Varför** det förhåller sig så är emellertid ett fundamentalt mysterium.

Det har förekommit en hel del för-
mättna handviftningar och matematiska

"påfund" i försöken att korrigera denna besvärande osymmetri i observerbar natur. Lösningen på problemet med anti-materian verkar fortfarande inte vara något annat än teori och hoppfullhet (dvs, det verkar inte finnas någon godtagbar anledning till varför somliga grundpartiklar skulle ha längre stabiliteter än deras spegelvända anti-tvillingar). Ett enkelt svar är att anti-materian finns därute någonstans i lika kvantiteter som våra egna ädla jag.

Men hur segregerade de två "stof-
fen" ordentligt? En del personer har
menat att i det tidiga universum
måste det ha funnits klumpar med
överbäggande materia eller överbäggan-
de anti-materia, vilka förintade sin-
na "mindre komponenter" allteftersom
universum expanderade och bildade
självständiga galaktiska klungor av
materia eller anti-materia medan ex-
pansionen fortskred. Klungorna av-
lägsnade sig ifrån varandra, kolliderade
aldrig med andra klungor och
samexisterar i kraft av extrem iso-
lering. Men andra menar att ett sam-
band mellan anti-materia och negativ
tid existerar. (Du kanske har hört
frasen "en partikel som rör sig
framåt i tiden motsvaras av sin an-
ti-partikel som rör sig bakåt i ti-
den.")

Om det ligger någonting i detta, så skulle tidigt i universums partikel-skapelse ("tidens början") huvudmassan av materia och anti-materia ha tagit olika riktningar i tiden - antagligen den mest effektiva segregeringsprocess man kan tänka sig. Om detta är fallet, så finns det en parallell verklighet av anti-materia som rör sig motsatt vår riktning i tiden (för närvarande 27

miljarder år ifrån oss - våra 13 miljarder plus deras). Och vi kommer, om så är fallet, (tack och lov) aldrig att få något med dem att göra, såvida universum inte är krökt så att vi möts igen längs tidsdimensionen - en Smäll inte olik The Big Bang. Några tankar att försöka somna inför:

Om krökningen för anti-universum "tillbaka" till oss längs tidscirkeln, så närmar det sig från framtiden sett ur vårt perspektiv. Om det hela rör sig i en precis "kronon" (mini-time-slice), så kommer den apokalyptiska kataklysmen att ske omedelbart och utan varning. Men om partiklar från varje universum är utspridda i små mängder framför huvudvågen i tiden, så skulle vi se små anti-bitar då och då "anti-materialiseras" i vårt universum, avge kortlivad strålning när de förintas och försvinna utan ett spår. En trevlig och rogivande förklaring på några av de "nattliga ljusen", öh? Nåväl, denna katastrof-vision närmar sig knappast kärnan av anomalier eller UFO-fenomen, så vi fortsätter väl.

PARALLELLUNIVERSUM TYP III: Kosmologerna har försökt köra tillbaka filmen om det expanderande universum till tidens begynnelse. Tillbaka till tre sekunder löper filmen ganska jämnt, men sedan frigör sig protonerna och neutronerna i de atomiska kärnorna och en fritt flygande partikelsoppa är allt som är kvar (innan). När vi rört oss tillbaka till en mikrosekund börjar även dessa kända partiklar att förintas och allt som är kvar (tidigare) är de volymlösa grundpartiklarna av vårt universum, kvarkar och leptoner.

Till sist, vid 10^{-43} sekunder, existerar absolut inget igenkännligt. "Situationen" beskrivs som en hypermäktig sopp-ocean av svarta hål i miniatyrformat - alla "egenheter" - dvs alla absolut fristående splitt-ringar och isoleringar av en osammanhängande "verklighet". Ingenting i någon sammanhängande mening existerar. Det är Heraklitos Yttersta Urflöde, Möjligheternas Hav i Hinduismen, om ni så vill.

Sådana svarta mini-hål kan inte behålla sin form utan "förgasas" snabbt genom kvantum-mekaniska processer, vilket resulterar i flyktiga par av kvarkar och leptoner som förintar sig själva. "Havet" är en ändlös, grumlig soppa som skummar av kvantum-mekanisk aktivitet och gravitationskollaps. Våldiga skurar av kvark/antikvark- och lepton/antilepton-skapelser bubblar då och då upp ur Möjligheternas Hav och börjar expandera som universa. Enligt kosmologen Alan Guth befinner vi oss i en sådan bubbla.

Nåväl, nästa tanke är uppenbar. Det borde finnas andra bubblor. I dessa zoner av expanderande rymd-tid-energi kanske de grundläggande fysiska konstanternas betingelser är de rätta för kosmisk utveckling lika lång och komplicerad som vår egen. Men är dessa relevanta i UFO-sammanhang? Kan de hitta vägar att ta sig igenom dimensionerna mellan bubblorna och träda in i vårt universum? Detta verkar osannolikt; om vi har tur, så är det omöjligt. Varför:

Varje universum kommer att ha bubblat upp med sitt eget unika energi-innehåll, vilket kommer att definiera dess egen "idé" om "noll-energi" och "fullständigt vakuum".

Men denna "nolla" och detta "vakuum" kommer **egentligen inte** att vara någon nolla eller fullständigt, ty dessa parametrar är en del av den verkliga strukturen hos vår rymd-tid - det mest fundamentala "stoffet" i vår bubblas arkitektur.

En grov analogi vore att tänka sig flera bubblor, där var och en hade ett mycket oliktryck inuti. Vi vill inte sammanlänka oss med någon annan bubbla eller del av någon annan bubbla med ett annat rymd-tid-energi-"tryck" än vårt eget. Vill du verkligen sticka hål i den stora ballongen? Låt oss hoppas att ingen av oss, om "de" existerar, kommer att vara så dåraktig att han försöker slå sig igenom till den andra och göra slut på allt.

PARALLELLUNIVERSUM TYP IV: Ni har antagligen hört att kärnteoretikerna nu leker med flertaliga dimensioner i syfte att försöka ena naturkräfterna och framlägga en **Grand Unified Theory of Science (GUTS)**. Fyra och fem dimensioner var förbryllande nog, men nu är 10 eller 11 populära. Nåväl, låt oss anta att dessa är riktiga. Kan vi bygga parallella universa ut ur dessa "extra" dimensioner?

Kanske. Vi har faktiskt ingen möjlighet att mäta dessa extra dimensioners egenskapers potentiella verkningskrets eller med visshet teoretisera om allting som de kan tänkas "vara". Detta beror på att för oss fyrdimensionella rymd-tid-varelser är dessa extra dimensioner "upprullade", "förtätade" runt punkter i rymden och icke sonderbara med våra fyrdimensionella instrument. Allt vi "ser" av dem är deras "ekon", reflexer av deras egenskaper

när dessa påverkar vår verklighet.

Kanske dessa enkla reflexer är allt som finns, kanske inte. Det kan vi inte svara på. Allt vi gör är att betrakta verkligheten från vår egen mark och med våra egna instrument och mått. Det enda vi **kan** säga är att de andra dimensionerna verkar finnas där, vilka behövs för att förklara delar av vår verklighet. (Somliga personer menar att vår matematik befinner sig ovanför de begränsningar som givits uttryck för ovan. De glömmar att grundprinciperna för vår matematik också är baserad på vår förankring i "verkligheten", vilket även gäller reglerna för vårt tänkande.)

Skulle denna typ av parallellverklighet kunna förklara UFO:n? Nästan med säkerhet ej. Vad som helst som bestod av dessa andra dimensioner skulle rulla ihop i icke-volym i vår, såvida deras verklighet ej är en kombination av "våra" uttryckta dimensioner och andra, och då skulle vi se rymd-tid-"aspekten" av deras natur utan att kunna få något helhetsintryck - men denna dagdrömside verkar inte heller kunna förklara UFO-fenomenets kärna.

PARALLELLUNIVERSUM TYP V: Längs samma linjer som ovan har en grupp teoretiker vid Princeton-universitetet utvecklat ett enhetsbegrepp de kallar "supersträng-teorin". I denna vision är elementarpartiklarna inte längre volymlösa kraftcentra utan har längd (därför "strängar"). Sådana partikelsträngar är som små ringar som vibrerar i 10 dimensioner. Dessa vibrationers "övertoner" förklarar de olika partiklarna och krafterna i vår observerbara verklighet. Märkligt nog förespår denna

teori inte endast de grundpartiklar vi känner till, utan även en "andra" serie som vi inte känner till.

Kan vi konstruera en parallellverklighet utav dessa okända partiklar? Det skulle vara trevligt att ge denna teori lite tid för att utröna om den är något mer än behändig rök, samt för att utarbeta en del detaljer - men i detta tidiga stadium, ja. Fysiker i den erkända forskningsvärlden har redan på intuitiv nivå givit uttryck för möjligheten att denna "icke-samverkande" (med oss) materia kan vara lösningen på Universums mycket omtalade "förlorade massa" (eftersom gravitationsmätningar av galaxhopar verkar visa att vi ligger en faktor på 10 ifrån att kunna redogöra för den nödvändiga massa som omfattas.)

Så, mycket intressant: en hel hop materia med vilken vi normalt ej samverkar (utom kanske gravitationellt). Men denna materia borde ha sina egna egenskaper, sin egen samverkan och kanske sin egen utveckling, kemi och även liv. Men om vissa grundläggande kvantumegenskaper vore olika skulle vi fortfarande ej samverka med varandra eller ens samexistera i samma rymd.

Detta skulle då vara den länge eftersökta "parallellverklighet" som överensstämmer med de begrepp och hopp som förekommer i tankevärlden hos spekulationslystna och science fiction-författare. Innan relevansen till UFO-login kommenteras låt oss titta på ett besläktat begrepp som följer nedan.

PARALLELLUNIVERSUM TYP VI: Innan supersträng-teorin såg dagens ljus var det ganska enkelt att tänka sig möjligheten av ett vanligen ej sam-

verkande parallelluniversum. Alla partiklar som vårt universum består av bestäms av en mycket begränsad serie "kvantumtal" eller egenskaper. Dessa egenskaper utgör innehållet i deras "energi-massa", deras "rotation", deras "laddning" samt ett par andra underliga idéer kallade "märklighet" och "baryon-tal". Nyckelbegreppet är här "rotation".

Även om några av våra **komplicerade** partiklar kan vara av olika värde för denna kvantumegenskap, så har **alla** punktlänkande (kanske nu strängliknande) **grundpartiklar** rotation = $1/2$. Det är denna gemensamhet som verkar avgöra huruvida materian intimt kommer att ha samröre med andra bitar av den eller ej - dvs den gemensamma rotationen styr samverkan. Tänk om grundpartiklar med rotation $1/2$ och, låt oss säga, rotation $1/7$ (ta vad som helst som inte lätt kan multipliceras för att få $1/2$) närmade sig varandra i rymden?

Vad kommer då att hända? Antagligen ingenting, utom kanske en smula gravitationssamverkan. Då de är uppbyggda på i grunden olika kvantumkraftbetingelser, så skulle de ej "se" varandra, kraft-vis. De skulle faktiskt kunna samexistera i exakt samma rum, kvantumt okunniga om varandras närvaro. Om partiklar kan, så kan världar. Några har framhållit att **vår** fysik inte tillåter något annat än rotation $1/2$. Stor överraskning. Hela vår historia är baserad på rotation $1/2$ -verklighet, uppmätt med rotation $1/2$ -maskiner och alstrande rotation $1/2$ -idéer. En blind man kan aldrig se världens färger. En rotation $1/2$ -man med rotation $1/2$ -instrument kan inte uppleva eller ens ha anledning att in-

beräkna i sanning främmande rotationer i vår idévärld.

Och nu kommer supersträngen och dess icke-samverkande andra serie av partiklar. Olika rotationer? Ja och nej, möjligheterna för en riktig parallellverklighet (eller verkligheter) verkar nu rinna ut ur den konservativa burken. Vad har detta att göra med UF0logien? Vi är ganska nya när det gäller denna partikelfysik. Vi vet inte vilka regler som kanske styr broar mellan partiklarna. Vi är ganska övertygade om att **något slags** broar måste existera - hela idén med GUTS är när allt kommer omkring en enhetlighet. Kommer det att visa sig att man måste återvända till tidens begynnelse för att få tillgång till energier höga nog för att kunna skapa dessa broar? Vi vet inte. Kanske någon annan gör det. Om detta trick är möjligt vid inte allt för höga energier, hur skulle då en sådan broslagning se ut? Ja, vem vet? Men det borde säkert vara något slag av plötsligt "uppsykande", som öppnades av ett fönster in i vår verklighet. Energi skulle vara med i bilden. Ljus? Elektromagnetism? Störning i rymden? Och till sist ett plötsligt stängande av fönstret i utgrundligt försvinnande? Ja, varför inte.

PARALLELLUNIVERSUM TYP VII: Medan fysikerna brottas med mikrokosmos underliga värld, har de blivit tvugna att tänka sig många fler märkliga möjligheter än någon UF0log någonsin ställs inför. De flesta av dessa omhandlar kvantum-teorin och dess indeterminism. Utan att anstränga oss mer än vi redan gjort (jag kan inte tala för er, men själv känner jag för en tankeavkopplande

promenad i parken), kan vi hoppa över det tekniska snacket och konstatera att en skola av kvantumteoretiker anser att varje gång ett "kvantumbeslut" fattas så klyves universum i två delar. Eftersom antalet sådana kvantumhändelser är mer än oräkneligt, verkar namnet på teorin "many worlds hypothesis" minst sagt lämpligt.

Vad teorin säger är att **alla** kvantumval alltid göres och universum delas hela tiden upp i separata tidspår, vart och ett med en av de två möjligheterna förverkligade i det parallella universa. Vårt sunda förnuft (vilket verkar vara utrotningshotat) säger oss att någon faktor hela tiden måste "läka" eller "äter sammanfoga" spåren, men läkningen är aldrig total eller solid. Universum rör sig framåt genom tiden inte som något fast händelseförlopp utan som en luddig fördelning av möjligheter, där fördelningens sannolikhets-"kanter" kan vara helt olika. Denna olikhet och luddighet öppnar potentialen för en besynnerlig och krånglig form av parallellhet.

Vissa experiment i QM (vilka jag inte skall gå in på här; det är EPR-paradoxen/Bells inequality stuff för dem som följer detta) verkar antyda att för ljuset existerar ingen tid. Detta låter vettigt om ni minns Lorentz välkända relativitetsekvation om tidens uttöjning (vid ljusets hastighet är tiden noll, enkelt uttryckt). Så ur ljusets synvinkel sett (och ljuset är lika fundamentalt för universum som något annat vi känner), existerar allt ljus "samtidigt". Med andra ord: Hela ljusarkitekturen var omedelbart på plats i vårt universum. Hur detta

kan vara sant utan att all tid, all historia, alla "tider" inte **också** existerar samtidigt, är svårt att föreställa sig. Existerar alla "tider" nu?

Om så är fallet utgör de olika former av parallell-verkligheter. Vad gäller UF0login så skulle detta innebära besök i vår period från andra tidsepoker. Kan man på något vis rationalistiskt förklara denna "tidsresa" utan att de legendariska paradoxerna saboterar det hela? Detta är vad many worlds-teorin handlar om. Du kan tidtrippa (om du kan räkna ut hur man gör) och döda din farfar av hjärtats lust, men du kommer att finna att du befinner dig på den luddiga kanten av universums forna vågfunktion, parallell-verklighetens osannolika yttre gränser.

Mindre osunt och mer på sin plats när det gäller UF0login, måste man erkänna att den i sanning märkliga tanken på tidsresande ättlingar till **HOMO SAPIENS** som besöker oss från framtiden skulle kunna förklara en hel del i UF0-läran. Inte ens här kan vi gissa oss till den teknologi som krävs för detta, men liksom i föregående "parallellmöjlighet", skulle det bli som ett plötsligt öppnande av ett fönster in i vår verklighet förenat med energi, och sedan ett plötsligt försvinnande.

PARALLELLUNIVERSUM TYP VIII: Till sist har vi det gamla begreppet om ledarandars "högre plan", änglar, upphöjda väsen: en icke- eller quasimateriell tillvaro helt bortom det fysiskas rike och kanske även vetenskapen som helhet. Vetenskapen talar ej om detta. Det är ett rike för personlig tro och upplevelse. Vilka erfarenheter som än må vila där, så

verkar dessa ej överförbara och inget kan här sägas varken för eller emot dessa trosuppfattningar. Men du kan få dem att göra vad du vill i UFOlogin, så länge vetenskap, möjligheterna att undersöka samt objektivitet saknar betydelse för dig.

Alla parallelluniversummodellerna är spekulativa. De första sju har åtminstone förtjänsten av att vara sammanlänkade med en bredare forskningsgrund som solidifierats genom experimenterande och därvid är något mer förtroendeingivande än någon annans personliga kunskap. Parallelluniversum 5 och/eller 6 kan vara exakt vad våra romantiska intuitio-

ner tänkt sig alla dessa år. Parallellverklighet 7 tänjer ut vår förmåga förbi bristningsgränsen, men det är spännande att se fysikerna ägna mer och mer tid åt att teoretisera om tidens natur och egenskaper, samt att se astrofysikern Frank Tipler publicera en metod att "vända ljuskonen" (färdas bakåt i tiden) genom att använda gravitationskraften hos ett svart hål.

Kanske alla science-fictiondrömmar är sanna när allt kommer till krittan.

**INTERNATIONAL UFO REPORTER,
NOVEMBER/DECEMBER 1987,
VOLUME 12, NUMBER 6**

Nära att ryckas upp av ett Flygande Tefat (Pûgutaussat tingmissut tigugajagdluînarât)

SOFIÂRAK HOLMS UR STANNADE KVART I SEX, JUST VID DET KLOCKSLAG DÅ HON LYFTES UPP AV EN OKÄND LUFTFARKOST.

Det blir bättre och bättre. En dam i Nuuk höll nästan på att ryckas upp av ett flygande tefat. En månad efter händelsen drabbas hon ofta av huvudvärk. För inte så länge sedan gick hon till en läkare och tog blodprover. I dessa dagar väntar hon besked. Det var även något underligt med hennes armbandsur. Efter närkontakt med UFOt hade hon det på sig några gånger, men var tvungen att ta det av sig. Vid bägge tillfällena blev handleden svullen och röd och värkte. Nu har hon lagt uret i ett kuvert och vill gärna komma i förbindelse med någon som kan undersöka det.

Sofiârak Holm var på väg till sitt arbete på Seminariets marketenteri

en tidig morgon, då hon plötsligt märkte att hon lyftes uppåt. Samtidigt såg hon ett ljus som kom uppifrån och lyste upp marken runt henne. Hon blev skräckslagen och kämpade med alla krafter för att åter få markkontakt. Kläderna fladdrade uppåt och väskan föll till marken. Detta blev hennes räddning. Iappandet av väskan gav henne förnyade krafter och hon föll på sidan ner i snön, men hon hade svårigheter med att åter komma på fötter. Den vänstra sidan, där hon hade sugits upp, kändes tung som bly.

Så började hon springa och nu kunde hon höra att den metalliska klangen inte längre var ovanför hennes huvud. Ljuset hade också slocknat.

Hon tittade uppåt och såg en rund, svart tingest som rörde sig i glidflykt i riktning mot Myggdalen.

Samtidigt dök en taxi upp. Dess ljus var som en glöd i jämförelse med det kraftiga ljus som lyfte henne uppåt.

Översättning: T. Sören Andersson
(Gäller även föregående artikel)

UFO-AIF

Hans Roskvist, en gammal vän till mig berättade en märklig historia, som hans mormor en gång råkat ut för. Händelsen daterar sig till sent 1880-tal.

Magdalena Kristianson råkade tillsammans med tre andra tonårsflickor ut för en märklig närkontakt inte långt från sjön Lelången i Dalsland.

Det var tidigt på morgonen de var ute och gick. Det var vår i luften, hade mormodern sagt.

Plötsligt höll en liten pojke på att korsa stigen som skar genom skogen. Förvånad stannade han till, liksom flickorna som fick en god bild av honom.

"Hans ögon var raka och stora, samt honungsfärgade. Håret var silverblont och långt, vågigt. Han bar en kort, ärmlös jacka och kortbyxor av renaste silke."

När Magdalena tog ett par nyfikna steg närmare, flydde han som en skrämde kanin in i skogen, i riktning mot en bergknalle. Därinne skymtade flickorna någonting som blänkte i

Djupt chockad försökte Sofiârak gråta, men det blev endast oartikulerade läten. Så småningom lyckades hon ta sig fram till Seminariet...

Julut

KÄLLA: Atuagagdliutit Grønlandsposten, 31 januari 1980

morgonsolen.

Ett ellipsliknande föremål med sidmonterade långa ben, vilket verkade tvärt avskuret på ena "sidan". Den unge mannen tog sig kvickt ombord. Strax därpå blåste det kraftigt upp runt farkosten. "Som en stormvind". Skeppet lyfte och benen drogs bakåt, "som insektsben under sina vingar".

Det visade sig så till den grad vid stigningen att det gjorde ont i huvudet på flickorna, vilka tvangs blunda och skyla sig mot allt löst som virvlade upp. Vinden lade sig och flickorna tittade upp. Då var skeppet borta.

-Detta är vad mormor berättade för mig, sade Hans. Intrycket hade lagt sig som en fotografisk bild i hennes minne. Då gissades det mycket om alfer och vättar. Men att dessa skulle ha tillgång till flygfarkoster var väl något nytt?

Anders G. Magnusson
V. Frölunda

En otrolig närkontakt

av Mark R. Remaley

(Red. anm.: Som vår ledare i detta nummer antydde, har vi här en av dessa verkligen ovanliga och gäckande UFO-rapporterna. Om inte två vuxna vittnen varit inblandade, under en flygtur i sitt eget plan, i klart väder dagtid och hade inte jag (J.A. Hynek) intervjuat bägge vittnena i telefon, skulle jag inte ha överlätit detta fall till Mr Remaley (som själv är pilot) för ytterligare studium. Presenterade här är resultaten av hans personliga intervju med Mr Michael Davis (25), planets pilot och dennes far (52), andrepiloten, via telefon. Redigeringen har varit minimal.)

TYP: NK-I (II)

DATUM: 24 OKTOBER 1982

TIDPUNKT: KL 09.20

VARAKTIGHET: 10 MINUTER

VITTNEN: 2 (FAR OCH SON, ÖVNINGS-PILOT RESPEKTIVE PILOT)

OBSERVATIONSORT: UNGEFÄR 16 KM S OCH Ö OM LOWELL, INDIANA, OBS. FRÅN ETT PRIVATPLAN PÅ EN FLYGHÖJD AV CA 900 M.

Jag träffade Michael Davis i början av januari 1983. Han visade sig vara vältalig, intelligent och inte speciellt hetsig, men var ärligt förbryllad över sin upplevelse. Att döma av hans noggranna svar och sättet på vilket han registrerade alla rörelserna hos sitt plan i relation till UFOt, ger jag hans historia höga poäng i fråga om trovärdighet. Mina enda reservationer, förutom ett fåtal mindre motsägelser under utfrågningen, stammar från min förund-

ran inför hans förmåga att hålla i minnet så mycket under en flygning som påminner om en flygstrid under Andra Världskriget.

Jag avfärdar möjligheten av att det skulle röra sig om en rent påhittad historia, ty inget urskiljbart motiv framkom under intervjuerna. De framstod som högst trovärdiga vittnen till en mycket anmärkningsvärd händelse.

Michael Davis, flygplanets pilot (250 timmars flygtid) och hans far (övningspilot) var på väg tillbaka till flygplatsen i Lowell, Indiana, efter att ha flugit till Porter Countys flygplats för att träna navigation och landning. Efter några "touch and go"-landningar, påbörjade de sin återresa, flygande en 1968 Cherokee 140, ett enmotorigt plan med lågt placerade vingar. Vädret var utomordentligt klart, sikten nästan obegränsad utan några moln eller luftturbulenser. Bägge vittnena anmärkte på hur utomordentligt lugn deras flygning var.

Ungefär 4 till 5 minuter efter takeoff och strax efter att de uppnått sin kryssningsaltitud på 900 m, på magnetisk kurs 240, med en hastighet av 120 knop, upptäckte piloten (Michael), (se karta) ett föremål som han först tog för att vara en fallskärm som inte fungerade, inte bara på grund av dess form utan också för att han dagen innan fått veta att Valparaiso University Skydiving Team skulle träna fallskärms-hopp denna morgon. Han mindes emellertid sedan att när han såg hoppplanet lyfta så hade detta flugit

rakt österut, medan det föremål som nu var synligt befann sig väster om hans plan, vilket i sig självt befann sig ganska långt väster om flygplatsen i Porter.

Föremålet syntes först i läge klockan tio, tillräckligt lågt under deras flyghöjd för att ses i silhuett mot marken. Efter att han betraktat det i ca 20 sekunder började han lägga märke till dess ovanliga form. Han beskrev dess form som "bihuvudliknande". Då han noterade att föremålet skulle komma att passera under honom, där det skulle försvinna ur sikte på grund av planets lågt placerade vingar, inledde han en brant (45 grader) vänstersväng (B), drog på gas och klättrade till 1.500 m för att få ett säkert 300 meters vertikalaavstånd. Omedelbart innan denna sväng, verkade UFOt befinna sig på en bäring av 355 magn. (nästan rakt i norr) och på en höjd av ungefär 720 m och gjorde 120 knop. Davis hade utfört sin sväng så att han skulle komma ut ur den på en nästan omvänd bäring av 170 grader (C), där föremålet skulle passera under dem och till höger (1, 2 & 3) inom andrepiloten, Everett Davis synfält, vilken såg det gå under vingen och försvinna bakom dem. Michael, som ämnade vända och förfölja föremålet, tittade sig om efter målet och blev minst sagt häpen då han tio sekunder senare upptäckte att det nu befann sig endast 50 m bakom dem (2), vänster om aktern 45 grader, i läge kl 7.30), där det höll samma kurs och hastighet som dom själva.

(Anm.: Om dessa tider är korrekta, visar detta en klättermåttighet på 1.800 m i minuten, eller 30 m i se-

kunden, så gott som omöjligt för ett propellerdrivet flygplan, med det möjliga undantaget av en viss typ av helikopter i Cobra-klassen. Ett jetplan som F-16 eller F-18 skulle kunna göra det, men (a): skulle inte ha kunnat flyga i 120 knop i första läget, då det landar i en högre hastighet än så, och (b): även om det kunde ha dragit på full gas för att stiga till deras nivå så pass snabbt, skulle det ha varit omöjligt för det att sakta ned igen till deras hastighet utan att passera förbi dem i en mycket högre fart. Två pilotvänner, bägge mycket erfarna, hade samma invändningar. En av dem föreslog Cobran som en avlägsen möjlighet, men den andre sade: "I hel-sicke heller, du skulle slita av rotorbladen!" När det gäller testandet av ett nytt flaps/spoiler-system av Flygvapnet, anser jag att Arizona eller Utah skulle ha varit ett mer lämpligt område för något sådant än Gary, Indiana.)

I detta läge, efter ett kort utbyte av ord med sin andrepilot, inledde Michael en långsam högersväng, (D) bort från föremålet och förberedde en gradvis dykning från 1.050 till 540 m. Omedelbart därefter tappade han UFOt ur sikte, men medan han fullföljde svängen fick andrepiloten åter syn på det. Det matchade fortfarande deras rörelser och befann sig fortfarande endast 50 m bort, men det hade korsat över till insidan av deras sväng och syntes nu på deras högra sida (E), (i läge kl 4.30) och höll jämn fart med dem.

När de sänkte sig genom föremålets ursprungliga flygstråk, (X-1) utsattes de för ca två sekunders häftig luftturbulens; piloten beskrev det

"som att hamna i virveln efter ett stort passagerarplan". Fram till dess hade flygningen varit fullständigt jämn; piloten underströk detta flera gånger.

Efter att ha utfört en sväng på nästan 270 grader, planade de ut på 540 m i en bäring på 90 grader och en hastighet av 140 knop. Föremålet höll sig fortfarande på ett avstånd av 50 m i läge kl 4.30 (F). Efter 1,6 eller 3 km fick Michael svårt att se föremålet från vänstra sätet, varför han skevade lätt åt höger, tvärs över UFOts bana (Red. anm.: en mycket dumdristig handling) och hamnade i bäring 120 grader. Föremålet svängde ej, utan saktade ned farten för att behålla sitt läge på insidan av kurvan.

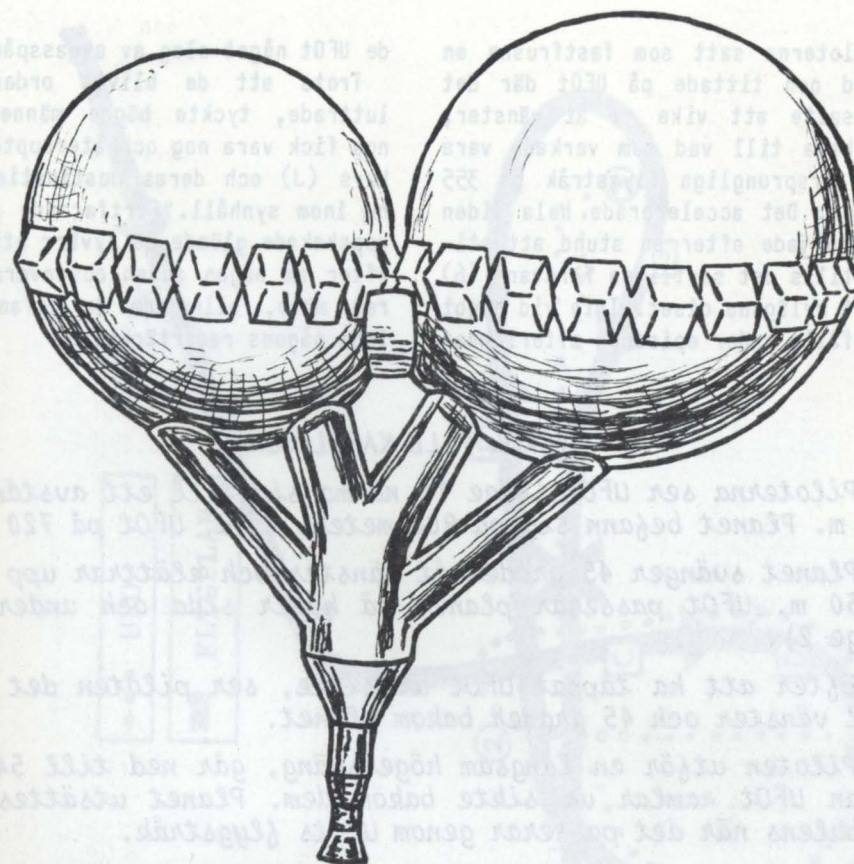
I detta läge fick bägge piloterna en god titt på "DET" i nästan en hel minut. De beskrev det som en sammanfattad kropp i tre delar, bestående av en serie på tre rör och ett munstycke med två ringomgärdade kupoler upptill. Själva munstycket var gräddfärgat men hade små mörka markeringar som påminde om kylventiler eller fenor. Resten av den nedre delen var genomskinligt grå med en blåaktig skiftning, som någon typ av grov plast. De övre strukturerna bestod av två kapsel-liknande kupoler, sammanbundna i botten med ett slags rörformig kullänk. Den största delen av kupolernas yta var silverblå, där den högra kupolen (från deras håll sett) var ca 20% större än den vänstra. Bägge "kupolerna" omgärdades runt ekvatorn av en ring av paneler som verkade vara tillverkade av något slags glasliknande material, klara men med en nästan regnbågs-skimmerande blågrå glans.

Först bedömde man att föremålets hela höjd endast var ca 2 m och dess bredd 1,8 m, men senare eftertanke reviderade dessa mått avsevärt uppåt. Ansenlig osäkerhet kom in i bilden i och med svårigheten att uppskatta storlek på okända föremål utan någon referenspunkt i luften.

Nu, när UFOt saktade ned för att stanna innanför deras kurva, började de två kupolerna rotera på ett märkligt sätt, bäst beskrivet som en vriddrörelse som påminner om när man håller två tennisbollar, en i vardera hand och snurrar den ena bollen bort ifrån sig och den andra bollen på motsatt sätt (medan man fortfarande håller dem emot varandra), och sedan kastar om riktningarna.

Bägge piloterna tittade nu tillfälligtvis åt annat håll. "Jag var ju tvungen att styra planet och min far tittade bara inte." (Red. anm.: Jag finner det svårt att tro att hans uppmärksamhet inte helt nitades vid detta märkliga föremål, hela tiden). UFOt kastade nu, utan någon sorts övergång, omedelbart om kursen, (3) färdades tillbaka i en spegelvänd bäring på 270 grader, fortfarande på samma höjd av 540 m och hastigheten 140 knop, på "inte mer än 2 sekunder". Det förekom ingen förvarning inför denna manöver; föremålet fanns hos dem i ena stunden och rusade direkt iväg i nästa.

Då han såg detta, fullbordade piloten sin högersväng, ställde planet på vingspetsen och drog det skarpt runt för att svänga tillbaka direkt bakom UFOt i ett jaktläge (G) ca 1,6 km bakom det. I samma ögonblick som de föll in rakt bakom, upplevde de åter samma kraftiga turbulens som tidigare (X-2). Denna gång utsattes

de för turbulensen under hela jakten. Trots detta gav Michael järnet upp till flygplanets maxhastighet i planflykt, 140 knop. Icke desto mindre började föremålet dra rakt bort ifrån dem (H-4), gradvis ökande farten till mellan 80 och 160 km i timmen och drog iväg nästan 8 km bort (5). Det faktum att föremålet fortfarande kunde ses på det avståndet ledde till upprevideringen av dess storleksuppskattning.

Efter tre eller fyra minuter av meningslös bränsleförbrukning och då han inte ville skada motorn, var piloten beredd att giva upp jakten. Då plötsligt såg bägge observatörerna, trots avståndet, hur kupolsfärerna

åter började rotera på sitt märkliga sätt.

Nästan omedelbart kastade föremålet om sin kurs ännu en gång (5), ökade hastighet snabbt denna gång och gav dem endast tid att konstatera att det hade kastat om kursen, i vilken riktning det rörde sig och bara tid att tänka "om detta var slutet". Sedan, i sista möjliga ögonblick, svängde det mitt framför nosen på dem (I) åt vänster och missade flygplanets högra vingspets med inte mer än 3 m. I samma ögonblick som det passerade, träffades de av virveln så hårt (X-4) att planets kropp stönade i protest och höjdmätaren "blev tokig".

Piloterna satt som fastfrusna en stund och tittade på UFOt där det fortsatte att vika av åt vänster, tillbaka till vad som verkade vara dess ursprungliga flygstråk på 355 grader. Det accelererade hela tiden och började efter en stund att stiga, tills det slutligen försvann (6) i det avlägsna diset. Inte vid något tillfälle under episoden efterlämnade

de UFOt något slag av avgasspår.

Trots att de blivit ordentligt luttrade, tyckte bägge männen att nog fick vara nog och återupptog sin kurs (J) och deras destination var nu inom synhåll. Fortfarande ganska uppskakade glömde de tyvärr att höra efter om någon annan observerat deras möte, eller om de befann sig inom någons radartäckning.

NYCKEL TILL KARTLÄGENA

A: Piloterna ser UFOt (läge 1) närma sig till ett avstånd på 800 m. Planet befann sig på 900 meters höjd, UFOt på 720 m.

B: Planet svänger 45 grader åt vänster och klättrar upp till 1.050 m. UFOt passerar planet på höger sida och under det (läge 2).

C: Efter att ha tappat UFOt ur sikte, ser piloten det igen till vänster och 45 grader bakom planet.

E: Piloten utför en långsam högersväng, går ned till 540 m, medan UFOt ramlar ur sikte bakom dem. Planet utsättes för turbulens när det passerar genom UFOts flygstråk.

F: När de planar ut ur svängen, upptäcker andrepiloten UFOt 45 grader bakom dem till höger, endast 50 m bort.

G: Medan planet långsamt svänger åt höger, kastar UFOt (läge 3) plötsligt om kursen. Piloten lägger sig bakom UFOt för att förfölja det.

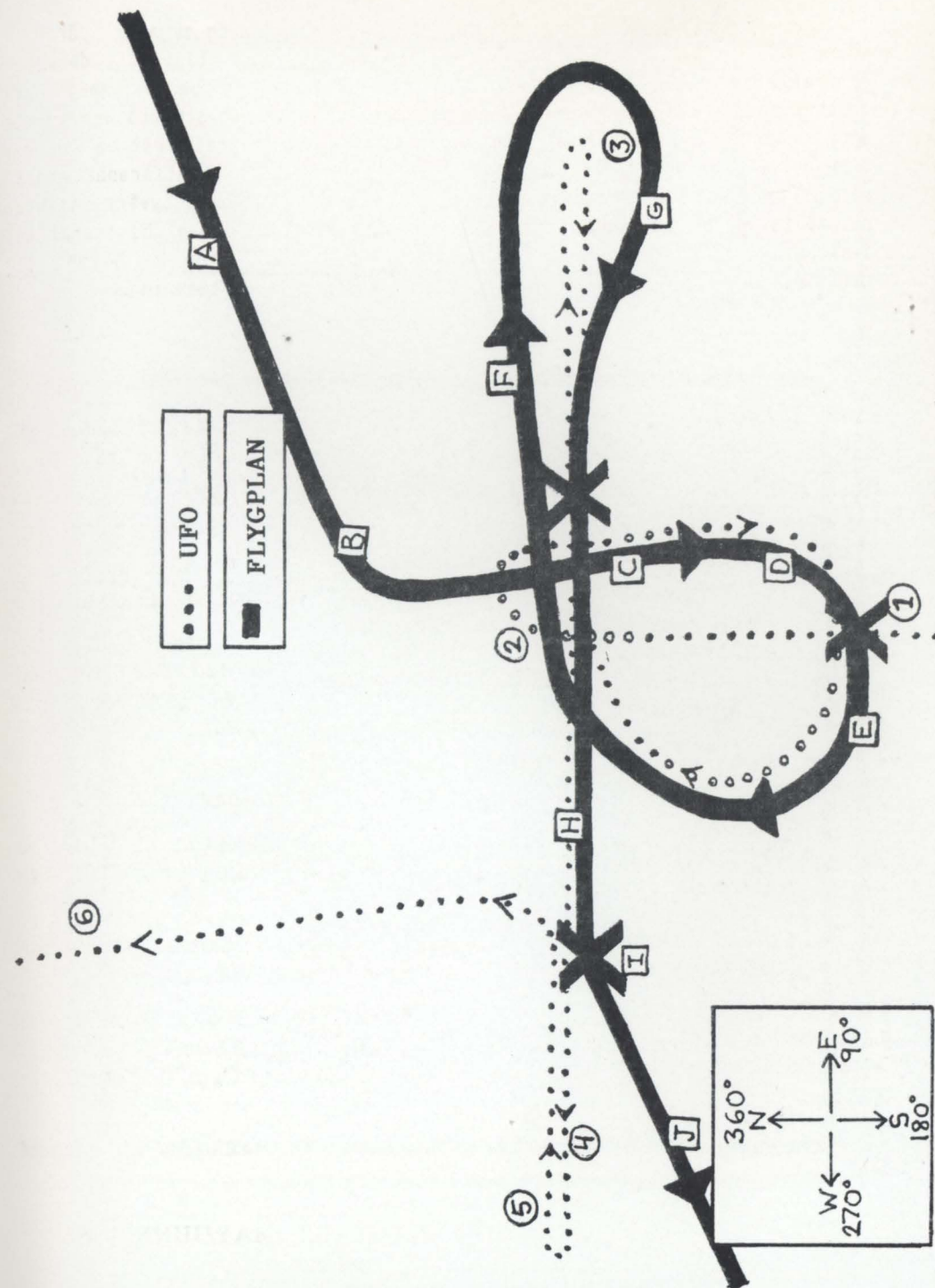
H: Följande i UFOts bana (läge 4), träffas planet av turbulens. UFOt befann sig nu ca 8 km framför planet.

I: UFOt kastar plötsligt åter om kursen (läge 5), sätter rak kurs mot planet och avverkar sträckan på 15 sekunder. I sista ögonblicket viker UFOt av åt vänster och missar planets vingspets med endast 3 m.

J: När UFOt klättrade ur sikte (läge 6), återupptog planet sin kurs.

KÄLLA: INTERNATIONAL UFO REPORTER, MAY/JUNE 1983
VOL. 8, NO. 3

Översättning: T. Sören Andersson

ARIK VET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping